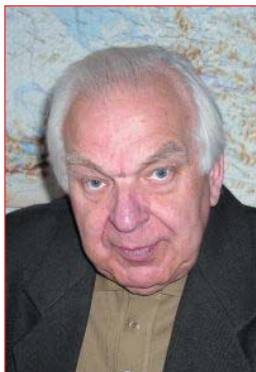

ІВАНУ ЮРІЙОВИЧУ ЛЕВИЦЬКОМУ – 80

І. Ю. Левицький – відомий український вчений-картограф, доктор географічних наук, заслужений професор Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, академік Російської академії педагогічних і соціальних наук, Російської академії природничих наук, Української екологічної академії наук, заслужений діяч науки і техніки України. Народився 7 липня 1932 р. у селі Селець Народицького району Житомирської області в родині вчителя.

Після закінчення у 1950 р. Народицької середньої школи № 1 Іван Юрійович поступив на факультет інженерів землевпорядкування Харківського сільськогосподарського інституту імені В. В. Докучаєва. Поєднуючи роботу з навчанням, працював лаборантом кафедри геодезії сільгоспінституту, а потім (під час переддипломної практики) розпочав педагогічну діяльність, викладаючи аерофотогеодезію у Житомирському технікумі землевпорядкування. У 1957 р. остаточно вирішив присвятити себе науковій діяльності. На запрошення професора Я. І. Петренка вступає до аспірантури Харківського сільськогосподарського інституту, в якому за 22 наступні роки пройшов шлях від асистента до професора, завідувача кафедри геодезії та картографії.

У 1964 р. Іван Юрійович успішно захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук. Науковий ступінь доктора географічних наук він отримав у 1973 р., у сорок один рік ставши наймолодшим в СРСР доктором географічних наук зі спеціальності "Картографія". У 1976 р. йому присвоюють звання професора.

У 1979 р. І. Ю. Левицький пов'язав своє життя з Харківським національним університетом імені В. Н. Каразіна – спочатку як професор кафедри фізичної географії та картографії, а з 1989 по 2007 р. як її завідувач.

З приходом Івана Юрійовича до університету ожила наукова творча робота студентів кафедри. Тут він організував перше науково-творче студентське об'єднання з картографії. Саме зі своїми учнями, потім аспірантами, кандидатами наук, доцентами і професорами започаткував такі напрями тематичного картографування, як еколого-природоохоронне, регіональне туристичне, картографування освітнього комплексу. Професор І. Ю. Левицький став фундатором Харківської наукової картографічної школи, підготував 10 кандидатів і три доктори географічних наук зі спеціальності "Географічна картографія".

У 1991 р. І. Ю. Левицький ініціював і організував проведення у м. Харкові щорічних міжнародних науково-практичних семінарів з безперервної географічної освіти і картографії, які збирають у Харківському університеті географів і картографів, учителів географії з усіх куточків СНД, а також з країн Європи, Азії, Америки. Завдячуючи його організаторському таланту кафедра фізичної географії та картографії

має два філіали – на обласній станції юних туристів та в селі Новий Мерчик (Валківський район).

Наукову роботу Іван Юрійович завжди поєднував з викладацькою і навчально-методичною, сам особисто проводив польові й виїзні практики студентів. Він – один з найбільш плодovitих вчених: опублікував понад 400 наукових та методичних праць. Багатий педагогічний досвід сприяв йому в розробленні значної кількості підручників, навчальних посібників, методичних вказівок для студентів, учителів та учнів. Під його науковим керівництвом створено перший шкільно-краєзнавчий атлас Харківщини. Іван Юрійович – автор навчальних програм для географічних факультетів університетів України та Російської Федерації з чотирьох навчальних дисциплін. За його участю і керівництвом розроблено першу на теренах Радянського Союзу серію регіональних еколого-природоохоронних карт.

Професор Левицький в активну фазу свого освітняського життя вів багатогранну громадську діяльність. Тривалий час він був членом науково-методичної комісії з географії Міністерства освіти України, членом президії Науково-методичної ради з географічних спеціальностей навчально-методичного об'єднання університетів, які входять до Євразійської асоціації, членом президії та заступником керівника секції географічної картографії цього об'єднання, членом експертної ради ВАК України, членом редакційних колегій "Українського географічного журналу", "Вісника геодезії та картографії", часописів "Географія та основи економіки в школі", "Географія і екологія в школі XXI століття", щорічника "Картографія та вища школа", збірника праць "Проблеми безперервної географічної освіти і картографії", членом спеціалізованих рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна, Київському національному університеті будівництва та архітектури, Інституті географії НАН України, членом координаційної ради з підготовки до видання Національного атласу України. Він неодноразово очолював різні журі на конкурсах та олімпіадах з географії, був головою секції "Дослідження з проблем природничих наук" Наукової ради Міністерства освіти і науки України, членом Вченої ради Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Кілька поколінь географів завдячують Івану Юрійовичу глибиною своїх знань, а учні й колеги, які сьогодні працюють на кафедрі, щиро вдячні своєму вчителю, наставнику за терпіння, любов і повагу, доброзичливе й одночасно вимогливе ставлення, за щирі підтримку і міцне плече.

Здоров'я Вам, Іване Юрійовичу, на довгі-довгі роки, плідної праці, благодаті й щастя.

**Колектив кафедри фізичної географії та картографії Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна
Редколегія журналу "Вісник геодезії та картографії"
Рада Української картографічної асоціації**